

Embassy of the Czech Republic
in Tel Aviv

POZVÁNKA

na autorské čtení a diskusi o literární tvorbě
židovské komunity v České republice

Eva Frantinová a Vlasta Ruth Sidonová

VELVYSLANECTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY

neděle 8. května 2016 v 17:00 hodin

Zeitlin Street 23, Tel Aviv

Vstup volný

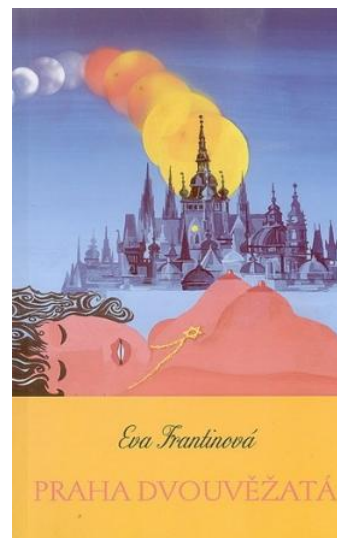
Eva Frantínová

Narodila se 4. 9. 1956 v Praze. Téměř celá rodina z matčiny strany byla v době války vyvražděna v koncentračních táborech.

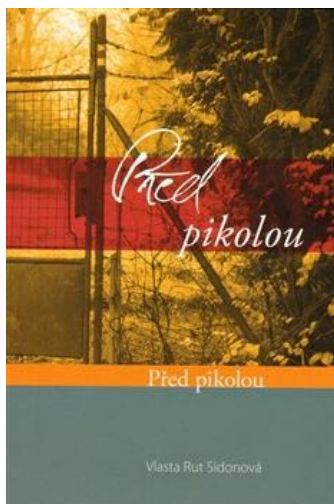
Od roku 1970 do roku 1977 studovala na státní konzervatoři houslovou hru, ale záhy se začala věnovat poezii. Časopisecky publikuje od roku 1975, od r. 1979 publikuje i knižně. Je držitelkou řady ocenění (Cena K. H. Máchy v r. 2000, cena Unie českých spisovatelů v r. 2011). Žije v Praze.

Je autorkou básnických sbírek *Noci bez krajnic* (1979), *Bryle pro jestřáby* (1992), *Vzkaz bosé stopy* (1999), *Beseda pro jeden hlas* (2000), *Azbestové mosty* (výbor, 2005), *Mobily derou peří* (2008), *Kapesní déšť* (2011), *Z hvězdy pod okap* (2011), *Sešivaný cherubín* (2013), *Časovaná růže* (2015).

Z prozaických knih vydala *Prstem po mapě těla* (1999), *Kosti jsou vrženy* (2000), *Hudba psaná pro měděný drátek* (2001), *Vteřinové romány* (2002), *Praha dvouvěžatá* (2003), *Srolované sny* (2004), *Pod pokličkou ...* (2008), *Nehybný ráj* (2008). Její tvorba je zastoupena také ve sbornících *Granátové jablko* (1986), *Peřeje* (1980), *Kletba* (1999), *Terče mezi terči* (1999), *Na druhém břehu* (2002) a *Královny slz a ostružin* (2010).

Vlasta Ruth Sidonová

Narodila se 14. 2. 1953 v severočeském v Chomutově, kam se její rodiče přestěhovali v r. 1945 z Prahy. Vyrostla v havířské oblasti pod Krušnými horami v Černovicích u Chomutova. Vystudovala chomutovské Gymnasium (1968-1972), obor speciální pedagogika na Pedagogické fakultě UK v Praze v letech (1985-1990) a dále kurz krizové intervence v Liberci.

O svých židovských kořenech se dozvěděla až v polovině 80. let, posléze konvertovala k judaismu. Po roce 1989 se vzdělávala v Izraeli. V roce 1994 se provdala za vrchního zemského rabína Karola Sidona. Má syna Marka a dceru Adélu.

Učila děti se zdravotním postižením a pracovala jako terapeutka Linky důvěry. Žije v Praze, kde po roce 1990 pomáhala položit základy pro sociální činnost Židovské obce. Od roku 1993 do roku 2007 zde byla vedoucí Střediska sociálních služeb a je zakladatelkou dobrovolnického programu v ŽOP.

Ve svých třiceti letech začala psát poezii. Dvacátým rokem publikuje v novinách povídky. V roce 2012 vydala knihu „Jídelna Šalom a jiné židovské povídky z dnešní Prahy“, v roce 2014 sbírku poezie „Před pikolou za pikolou.“